

KÉT VERS.

HEVERŐ BESZÉDE.

Bizony düh, nyugtalan feszülés inkább
ez a merev pihenő, s ha el is engeded
magad lomhán, mint nehéz igája után
a fáradt barom; azért hidd azt teli
hittel: indulataid az éggel perelnek most csendesen,
mint akit a Szentlélek maga illetett meg, s így
kedve immár oly magasra szökkent, hogy
együtt derül-borul a nappal és zivatarral.
(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.

DICSÉRŐ VERS.

Kedvesem, nézz a szemembe szelíd szemekkel.
Olyan az arcod, mint a szemérmes őznek,
melyben lelkemnek méltó kedve derül,
Ha szétköszön a hajnal; tündérek
nyírfahaját lengeti akkor a szél,
mint égi zene, jelezvén: rád
a láthatatlan szerelem vigyáz.
(Ujpest.)

BERDA JÓZSEF.